

- b) att så väl jernvägsaktiebolaget som obligationsinnehafvarne tillerkänna staten, för dess med anledning af räntegarantien gjorda utlägg, första in-teckning i jernvägen såsom säkerhet framför redan upptagna obligationslån; hvaremot staten icke skall beräkna ränta på sina utlägg i och för den lemnade garantien;
- c) det eller de jernvägsaktiebolag, som komma i åtnjutande af denna fördel, skola vara underkastade den särskilda kontroll å trafiken, som Kongl. Maj:t kan finna nödigt, och skall det jemväl förbehållas Kongl. Maj:t rättigheten att, med jernvägsaktiebolagets uteslutande under den tid räntegarantien fortfar, genom Kongl. Trafikstyrelsen låta besörja trafiken å sådan jernväg;
- d) till bestridande af kostnaderna för ifrågakommande utgifter med anledning af den räntegaranti, Kongl. Maj:t kan finna för godt att bevilja, skall Riksdagen bemyndiga Riksgäldskontoret att såsom tillfälligt lån mot obligationer på fem och tio år upptaga och på Kongl. Maj:ts requisition tillhandahålla erforderliga belopp.

Stockholm den 27 Januari 1880.

A. O. Wallenberg.

N:o 32.

Af Herr Wallenberg: Om utgifvande af ouppsägbara statsobligationer.

Redan för tio år sedan väckte jag först fråga om införandet af ouppsägbara obligationer. Många och stora äro de utgifter, som under dessa tio år drabbat svenska staten, derföre att man icke velat bringa

upplåningsrörelsen till ett nu mera så vanligt och allmänt erkänt system, som grundas på att statens skuld egentligen är en ränteutgift och att staten sjelf bestämmer amorteringen, hvarigenom fordran hos staten icke återfås, hvarken genom uppsägning eller utlottning.

Det är äfven en påtaglig fördel, om en och samma räntefot för all statskuld blifver antagen. I öfrigt, med åberopande af motiveringen i mina förut afgifna motioner angående detta ämne, torde jag nu desto hellre kunna inskränka mig till afgifvandet af ett förslag i ämnet, som hvarje besparing bör vara välkommen, då man kämpar med brist i budgeten.

På grund af det anförda tillåter jag mig vördsamt föreslå, att Riksdagen behagade besluta:

- 1:o att Riksgäldsfullmäktige må bemyndigas utfärda uppsägbara obligationer af tre olika valörer, lydande å:

7,200 kronor;
3,600 »
720 »
- 2:o att dessa obligationer förskrifvas uppsägbara å långifvarens sida och förses med halfårsvis förfallande räntekuponger efter fyra procent för år räknadt;
- 3:o att Riksdagen bestämmer för hvarje gång upplåning för statens räkning anses nödig, det belopp, för hvilket Riksgäldsfullmäktige bemyndigas afyttra så beskaffade obligationer;
- 4:o att Riksdagen, i syfte att förminska statskulden, bestämmer det belopp, som Riksdagen anser böra ställas till Riksgäldsfullmäktiges förfogande i och för uppköp af utelöpande uppsägbara obligationer.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1880.

A. O. Wallenberg.